

Het charmeoffensief van premier Elio di Rupo

“Bien sûr, de **KMO's** zijn de ‘**piliers**’ van de **economie**”

Een rode loper lag er dan wel niet, maar de hoofdschotel was Italiaanse pasta en de bessen bij het nagerecht waren rood, op de informele lunch die UNIZO op het nationaal hoofdkwartier organiseerde met premier Elio Di Rupo. De vragen die de acht aanwezige KMO-ondernemers uit diverse sectoren serveerden lagen iets zwaarder op de maag. “Oei, dit lijkt bijna op een regeringsvorming.”

TEKST: HERMAN VAN WAES • FOTO'S LUK COLLET

Als voorgerecht krijgen de ondernemers de gelegenheid om bij wijze van KMO-staalkaart hun bedrijf en zijn voornaamste verwezenlijkingen voor te stellen. Mocht er aan getwijfeld worden of de ‘rode’ premier de verdiensten van onze bedrijfsleiders naar waarde schat, dan luidt het antwoord spontaan: “Ik wil u feliciteren voor wat u als werkgevers voor de stabiliteit van dit land doet, ik heb daar veel respect voor. En voor mij bestaat er geen twijfel over: KMO's zijn de centrale pijler van onze economie.”

Maar met respect alleen koop je niet veel, zo weet elke ondernemer.

Ann Vancoillie (standenbouw Creaplan en Aluvision, 45 medewerkers) en vrouwelijke ondernemer van het jaar 2012: “Dagelijks ervaar ik in bedrijven zoals wij, die internationaal meespelen, hoe snel er moet beslist en gereageerd worden. Totaal haaks daarop staat de traagheid van de politiek... Er is nog weinig vertrouwen in de gevestigde waarden zoals politiek. Wat gaat u daar

Premier Di Rupo: “Wij zijn de eerste regering die een norm van 0% loonsverhoging boven de index heeft durven invoeren, mét resultaten. Ik vraag geen applaus, maar dat is de realiteit, onder zeer moeilijke omstandigheden.”

aan doen als premier?”

Premier Elio Di Rupo: “De traagheid van de politiek is inderdaad een van onze grote problemen. Ik benijd soms hoe in een bedrijf strategische beslissingen worden genomen door een CEO, een Raad van Bestuur enz. In de politiek hebben we zo’n vaste formule niet, als regering zijn wij maar een ‘intermediaire’ instelling. En die bestaat dan nog uit zes partijen met hun onderlinge meningsverschillen, voor het institutionele overleg zelfs acht partijen. Hoeveel tijd hebben we niet in het beruchte BHV-dossier gestoken, en achteraf bekeken denken sommigen bij BHV alleen nog aan Bazar d’Hotel de Ville in Parijs... *(lacht)*. We hebben eerst 541 dagen voor een regeringsvorming moeten nemen en de staatsfinanciën in orde brengen. Dat was goed om de relatie met de banken en het vertrouwen van de financiële markten te herstellen en dus ook goed voor de ondernemers. Maar het blijven moeilijke tijden en de Europese Commissie verplicht ons nog steeds tot pijnlijke begrotingsmaatregelen. En we zullen nog bijkomende inspanningen moeten doen.”

“Toch niet slecht voor een zogezegde marxist?”

Dat er geen geld is beseffen ook de ondernemers, maar laat de beschikbare marge dan in de eerste plaats gaan naar de versterking van onze concurrentiekracht tegenover het buitenland en de ermee samenhangende loon(kosten) kloof. Zo betoogt onder meer aannemer **Filip Verkest**, voorzitter van Bouwunie: “Onze bouwbedrijven hebben af te rekenen met deloyale concurrentie, door de stijgende deelname van buitenlandse bedrijven en arbeidskrachten die het niet zo nauw nemen met de geldende spelregels, zoals minimum uurlonen en sociale lasten, en weinig gehinderd door controle. Om nog te kunnen concurreren hebben we nood aan meer flexibiliteit, een minder rigide regeling op de arbeidsduur, en een structurele lastenverlaging op de lonen.”

Elio Di Rupo: “Ik durf toch zeggen dat we ondanks alle besparingen een van de weinig Europese regeringen zijn die tegelijk relancemaatregelen hebben

Dirk Dupont (Kookboetiek), Filip Van Heusden (Horeca Limburg), Daniëlle Van Zegbroeck (accountant) en Filip Verkest, Bouwunie: “Om nog te kunnen concurreren hebben we nood aan meer flexibiliteit en een structurele lastenverlaging op de lonen.”

genomen. We hebben alles samen voor zo’n 19 miljard inspanningen gedaan om tegelijk de koopkracht van de mensen en de competitiviteit van de bedrijven te sparen én de sociale rust te bewaren. Met de sociale partners hebben we al voor ruim 500 miljoen aan vermindering van sociale bijdragen afgesproken en er komen er nog 400 miljoen. We hebben de loonkost voor de eerste drie werknemers verlaagd. Wij zijn de eerste regering die een norm van 0% loonsverhoging boven de index heeft durven invoeren, mét resultaten *(produceert allerlei cijfers)*: volgens de CRB (*Centrale Raad voor het Bedrijfsleven*) is de netto loonkloof tegenover de buurlanden al een stuk gedicht, terwijl die bijvoorbeeld onder ‘liberale’ regeringen zoals die van

Verhofstadt alleen maar toenam. Toch niet zo slecht voor een zogezegde ‘marxist’? Ik vraag geen applaus, maar dat is de realiteit, onder zeer moeilijke omstandigheden.”

Dirk Dupont (Kookboetiek, groothandel in keukenbenodigdheden) pleit vooral voor flexibeler beloningsvormen: “Waarom kiest de regering er niet voor hard werken meer te belonen? Waarom geen simpel systeem om gemakkelijk een fiscaal vriendelijke, flexibele bonus toe te kennen aan medewerkers die uitzonderlijk presteren?”

Ook **Johan Dekeyser** (kunststofmaterialen voor de bouw, 38 medewerkers) wil wie meer werkt beter kunnen belonen: “Jongeren willen langer werken dan 36 of 38 uren om hun dromen te kun- >>>

Ann Vancoillie (Creaplan) en Leo Lenaerts (lederwaren): "Tegenover de snelheid waarmee wij als internationale ondernemers moeten beslissen en reageren, staat de traagheid van de politiek."

>>> nen realiseren. En als ze het niet kunnen bij hun werkgever, dan doen ze dit na hun uren in een iets minder wit circuit. Waarom kan dit niet binnen de gewone relatie werkgever/werknemer, met een heel beperkte sociale meerkost? Ze dragen toch al bij tot het systeem?"

Elio Di Rupo: "In tegenstelling tot andere landen zijn het bij ons de sociale partners die daar samen moeten uitkomen. Ik vind dat op zich geen

slecht systeem om de sociale vrede te bewaren. Maar weinig zaken gelden voor alle ondernemingen: de verschillen per sector zijn groot, en dus moeten dat soort maatregelen ook meer maatwerk per sector zijn."

Johan Dekeyser: "Afspraken per sector, okee, maar ik zit in dezelfde chemische sector als BASF, u gaat ons toch niet vergelijken?"

"Blackbox wordt ijskoude sanering"

Een sector onder vuur is de horeca van **Filip Van Heusden**, voorzitter van

Horeca Limburg en uitbater van restaurants het Borrelhuis en de Kwizien in Hasselt: "Uit alle studies blijkt dat de invoering van de elektronische kassa, de blackbox, in 2014 zal leiden tot een ijskoude sanering van de sector, met mogelijk 25.000 banen voor laaggeschoolden op de tocht. Gaat u dat laten gebeuren zonder testproject?"

Premier Elio Di Rupo: "Een feit is dat de sanering van de sector absoluut nodig is. En binnen de regering zijn er natuurlijk stemmen die zeggen: ze hebben al een btw-verlaging en loonkostverlaging gekregen, dan moeten ze nu maar die kassa erbij nemen. Maar we zijn niet blind voor de mogelijke gevolgen en blijven zoeken naar oplossingen in onderhandeling met de sector."

Leo Lenaerts (lederwarenboetiek in Mechelen): "In onze sector liggen we vooral wakker van het behoud van gelijke kansen voor zelfstandige winkels tegenover de grote ketens. De wet Handelspraktijken, met het handhaven van het verbod op de verkoop met verlies en de sperperiode voor de mode-sector blijven daarbij belangrijke wapens. Kunnen we daar op rekenen?"

Elio Di Rupo: "Economie minister

"Premier, geef vooral signalen die het vertrouwen van KMO's aanwakkeren, want daar gaat het om. Vandaag durven consumenten niet consumeren en ondernemers niet investeren."

Vande Lanotte zal daarover met UNIZO blijven onderhandelen om de concurrentiekansen van de zelfstandige handel te vrijwaren."

"Geef ons vertrouwen"

Geen gesprek met een premier zonder dat het hoofdstuk fiscaliteit ter tafel komt. Enkele recente begrotingsmaatregelen liggen de ondernemers zwaar op de maag, maar de steeds terugkerende klacht is die van de complexiteit van de fiscale wetgeving. Accountant **Danielle Van Zegbroeck** pleit nog maar eens voor meer eenvoud: "Een

duidelijke, constante wetgeving die niet steeds wijzigt zal de nodige rechtszekerheid bieden aan ondernemers. Denk maar aan de heisa rond de berekening van de fiscale voordelen van bedrijfswagens. Het vooraf raadplegen van de fiscale specialisten en hun instituten (IAB, IBR en BIB) kan veel problemen bij de invoering van een maatregel voorkomen."

Dirk Dupont (Kookboetiek) vreest dat de recente verhoging van de roerende voorheffing op de liquidatiebonus (bij de ontbinding van een bedrijf) van 10% naar 25% verstrekkinge gevolgen zal hebben. "Dit is een maatregel die typisch de KMO's treft. Bij ons leeft sterk de indruk dat de voorgestelde minimumbelasting voor grote bedrijven tijdens het begrotingsoverleg van tafel werd geveegd en vervangen door deze KMO-belasting."

Elio Di Rupo: "Ik begrijp dat u die verhoging geen goed idee vindt, maar er is nog altijd een termijn voorzien om aan die 25% te ontkomen. Er lag niet zozeer een minimumbelasting op tafel, wel een manier om van grote bedrijven die geen belasting betalen maar wel dividenden uitkeren een bijdrage te

vragen. Er was veel ongenoegen over bijvoorbeeld Arcelor Mittal in Luik."

Karel Van Eetvelt (UNIZO): "Dat zou een goeie maatregel geweest zijn. Nu blijven ook grote bedrijven genieten van een termijn om onder die

verhoogde taxatie uit te komen. Waarom niet die termijn afschaffen voor de grote bedrijven en verlengen voor KMO's? We beseffen best dat uw werk niet evident is, maar geef vooral signalen die het vertrouwen van KMO's aanwakkeren, want daar gaat het om. Met alle onheilstijdingen in de media durven consumenten niet consumeren en ondernemers niet investeren. Wij weten dat zowel de federale als de regionale overheden heel wat middelen in de economie pompen, maar ze zouden dat beter bekend moeten maken." ■ ■ ■